

зашто връмето хваща студено да става за по-нататъкъ и друго, че мъглата почна да покрива върховетъ, което е опасно за пътуване, гдъто бъхме принудени да се запрѣмъ тамъ и да се понаргрѣемъ на огеньът, когото бъхъ наклали, тъй като студът взе доста да се чувствова и на добръ облѣченитѣ. Тамъ си полѣгнахъ и подрямиахъ по-край огеньът малко, дордъто се разсъмпа, дѣто веднага въ зори се дигна една голъма гълчка, която накара всичкитъ хора да ставатъ пакъ и да вървятъ по пътътъ за Габрово, което и направихъ слѣдванietо единъ подиръ другъ.

Утрѣната въ Четвъртъка на 21 Юлистанахме та се оптихме и ини съ другитѣ си наоколо другари къмъ Габрово, щото като повървяхме пѣщо около 1 часъ, пътътъ стана тѣсенъ отъ приходящитѣ избѣгиали отъ подирѣни, които бъхъ до толкова много, щото неможеше да се размине човѣкъ; та кога приближихме къмъ русската войска, която бѣше наредена по върховетъ на проходътъ, като на види до толкова много и съ различни облѣкли, чудеше се на това произшествие, което имаше прѣдъ очитѣ си и разбра, че трѣба да сѫ разбити нейдѣ бѣлгаритѣ и руситѣ, които се стрѣлаахъ и взехъ мѣрки за поправение на вѣтхите и новитѣ таби, а по-нататъкъ къмъ привалянието на Стара Планина до мѣстото тъй нарѣчено «Червений брѣгъ» поправялъхъ всеке съ работници и шосето. Най-послѣ, слѣзохме отъ върховетъ и влѣзохме въ иското по течението на реката Янтра и тамъ си починахме всички, поханиахме по малко, рѣкохме ужъ да поспимъ, но не се спи пакъ отъ общото беспокойствие, дѣто изново пакъ ставаме, тръгнуваме и сполучваме за $2\frac{1}{2}$ часа да пристигнемъ въ градътъ Габрово частътъ на 5 по турски. Когато наблизихме до Капитанъ Николова мостъ, тъй нарѣченъ, дѣто го хванали турцитѣ и убили, оставихъ сестрите си съ познатитѣ ми горѣпоменати съсѣди, та се отправихъ самичъкъ за въ градътъ. Като изминахъ мостътъ и щѣхъ да влизамъ въ крайнитѣ здания на града, срѣлаахъ ме двѣ млади момчета около 21 — 22 години и се усъмниахъ да не бѫдѫ шипопинъ, та ме попитахъ отъ дѣто идешъ Г-ие? Отъ кой си